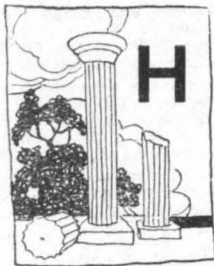

Η ΛΙΛΥ ΝΤΕΤΕΚΤΙΒ!..

Ξανθεία κι' ὄμορφη Λίλυ θρέθηκε μιά μέρα δίχως δουλειά. Κόρη ἐνὸς δικαστικοῦ, ἔμεινε ὄραση ἀπὸ τὰ μικρά της χρόνια, κοντὰ σὲ μιά φτωχὴ καὶ γρήγα θεία της. Ἐπειτα, ὅταν μεγάλωσε, ἀναγκάστηκε νὰ δουλέψῃ γιὰ νὰ κερδίσῃ τὸ ψωμὶ της καὶ μπήκε ὡς βακτυλογράφος στὸ ἐμπορικὸ τοῦ Κόρυγκερ. Μά, μὲ τὴν τρομερὴ κρίσι, ἡ δουλειὴ δὲν πηγαῖναν διόλου καλά, τὸ ἐμπορικὸ χρεωκόπησε καὶ ἡ Λίλυ θρέθηκε στὸ δρόμο.

Ἀπὸ τότε ἄρχισε νὰ ψάχνῃ γιὰ νὰ θρῆ καμιά θέσι, εἴτε θρηθὸς εἰς κανένα ὀδοντοιατρῶν, εἴτε ἀναγνώστρια σὲ καμιά γρηὰ ἀριστοκράτσια, εἴτε ὑπάλληλος σὲ κανένα κατάστημα. Μά, τίποτα, τίποτα! Κι' ὠστόσο ἔπρεπε νὰ πιάσῃ δουλειά, ὅσο μποροῦσε πὺ γρηγορα.

Ἐπειτα τότε, μέσσι στὴ στενοχωρία της, τῆς ἤρθε μιά παράξενη ἰδέα: γιὰ νὰ μὴ γινῶταν ντετεκτιβ! Ἦταν δραστήρια, ἔξυπνη, χαριτωμένη καὶ θὰ κατάφερε νὰ σταδιοδρομήσῃ μιά χαρὰ σ' αὐτὸ τὸ ἐπάγγελμα. Ἄν ἔχανε τίποτα ἄν ἔκανε μιά δοκιμὴ!

Τὸ ἄλλο πρωὶ λοιπὸν πήγε στὰ γραφεῖα ἐνὸς ἰδιωτικοῦ ντετεκτιβ. Ἐκέινος τὴν ἄκουσε μ' ἕνα εἰρωνικὸ χαμόγελο κ' ὑπέρα μ' ἕνα ἀπότομο καὶ ξηρὸ ὄφισ τῆς ἐξήγησε:

— Ἐμεῖς, δεσποῖνις, δὲν ἀσχολοῦμεθα μὲ τὰ μυστηριαδῶν ἐγκλήματα τοῦ Κόναν Ντόλ καὶ τοῦ Ἐντγκαρ Οὐάλλας! Τὸ ἐπάγγελμα μας περιορίζεται σὲ νὰ δίνουμε διάφορες πληροφορίες στοὺς πελάτες μας...

Κι' ἔπειτα ἀπὸ αὐτὴν τῆς ψυχρολοῦσα, ἐπρόσθεσε:

— Βλέπω ὅμως εἰσεσσετε ἕνα ἔξυπνο καὶ δραστήριο κοριτσί καὶ αὐτὸ μὲ κάνει νὰ ἐλπίζω πολλὰ πράγματα ἀπὸ σᾶς. Μά, γιὰ νὰ ἐμασσε σύμφωνοι ἀπὸ πρῖν, θὰ σᾶς προσλάβω σὲ γραφεῖο μοι, ἀφοῦ πρώτα σᾶς δοκιμάσω. Θὰ σᾶς ἀναθέσω τρεῖς ἰποθέσεις. Κι' ἀμέσως μάλιστα. Λοιπὸν, ἄκουστε τὴν πρώτη: ἡ κόρη τοῦ τραπέζιτου Κέλλερ εἶνε τρελλὰ φρατευμένη μ' ἕνα νέο πού τὸν λένε Φρίτς Κάσκερ. Ὁ πατέρας της ἔχει τὴν ἐντύπωση, ὅτι ὁ νέος αὐτὸς εἶνε κάπως ὑποπτος καὶ θέλει νὰ μῆθε μερικὲς διαφοριστικὲς πληροφορίες γιὰ τὸν μέλλοντα γαμπρὸ του. Πρὸς τὸ παρόν, ἔχει ἀπαγορεύσει στὴν κόρη του νὰ τὸν βλέπῃ: Κι' ὠστόσο ἔρεει, ὅτι ὁ διὸ ἐρωτευμένοι συναντῶνται κρυφὰ κάθε μέρα. Σήμερα ἀκριβῶς ἔχουν ἕνα ραντεβουὸ στὶς τρεῖς. Πρέπει λοιπὸν νὰ τοὺς παρακολουθήσετε καὶ νὰ μοὺ ἀναφέρετε ἀμέσως τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐρευνῶν σας. Ὅρσιτε, αὐτὴ εἶνε ἡ διεθθυστικὸς τοῦ Κέλλερ κι' αὐτὴ ἔδω εἶνε ἡ φωτογραφία τῆς κόρης του.

Ἡ Λίλυ, δίχως νὰ προγευματίσῃ, πήγε καὶ στάθηκε μπροστὰ σὲ τὸ μέγαρο τοῦ τραπέζιτου. Ὁ Κέλλερ ἤρθε στὴ μιά ἡ ὥρα κι' ἔφυγε πάλι στὶς δύο. Ὑστερ' ἀπὸ μισὴ ὥρα, ἕνα ἄλλο πρόσωπο παρουσιάσθηκε στὴν ἔξοδο: ἦταν ἡ κόρη του, ἡ ὄμορφη Χέλλα. Ἡ Λίλυ τὴ γνώρισε ἀμέσως. Τὴν πήρε τότε ἀπὸ πρῖν, ἀνέβηκε μαζί της σὲ τὸ ἴδιο τραίνο, κατέθηκε μαζί της ὕστερ' ἀπὸ μερικὲς στάσεις καὶ μπήκε ἀπὸ πρῖν τὸ σὲ καφενεῖο Σπέλις. Ἡ Χέλλα προχώρησε γρηγορα καὶ κάθησε σὲ τὸ τραπέζι ἐνὸς νέου πού τὴν περιμένε. Ἦταν ἕνας ὑπερβολικὰ κομψὸς βασιθῆς μὲ ὑποπτο πρόσωπο καὶ ζωηρὰ καὶ πονηρὰ μάτια. Ἡ Λίλυ, ἀπὸ τὴ θέσι της, δὲν ἄκουγε τί ἔλεγον, μὰ εἶδε καθαρὰ ὅτι ὁ νέος ἔβγαλε ἀπὸ τὴν τσέπη του ἕνα διαβατήριό κι' εἰς ἀμέσως ὑστερα νὰ ὑπαγορευθῇ στὴ φίλη του ἕνα γράμμα. Ἐπειτα, ὅταν ἤρθε ἡ ὥρα νὰ φύγουν, ὁ νέος ψιθύρισε κάτι σὲ αὐτὴ τῆς Χέλλας κι' ἐκέινῃ τοῦ ἔδωσε κρυφὰ, κάτω ἀπὸ τὸ τραπέζι, ἕνα μάτσο χαρ-

τονομίσματα.

Ὅταν χῶρισαν, ἡ Λίλυ παρακολούθησε τὸν ὑποπτο νέο καὶ τὸν εἶδε νὰ μπαῖνι σὲ μιά πολυκατοικία, στὴν πὺ ἀπομερὴ καὶ πὺ κακόφημη συνοικία τοῦ Βερολίνου. Ἡ Λίλυ τότε ἔπιασε κουβέντα μὲ τὴν θυρωρὴ καὶ δὲν ἄρχισε νὰ μῆθε ὅτι ὁ νέος αὐτὸς εἶχε σχέσεις μὲ ὑποπτες γυναῖκες κ' ὅτι δὲν ἤξερε κανεὶς πὺς ἔξοσε, ἀφοῦ δὲν ἔκανε καμιά δουλειά...

Ἡ Λίλυ, εὐχαριστημένη ἀπὸ αὐτὲς τῆς πληροφορίες, στάθηκε καὶ περιμένε σὲ ἀπάντησῃ πειθρομόμο. Στὶς ἔξη ἡ ὥρα, ὁ φίλος τῆς Χέλλας, θῆγῃ ἀπὸ τὴν πολυκατοικία, συνάντησε μιά ὑποπτη γυναῖκα, θαμμένη σάν κοῦκλα, σ' ἕνα γειτονικὸ κέντρο, εἰσήθησε μαζί της σ' ἕνα ἐστιατοριο καὶ τὴν συνδέουσε κατόπιν σ' ἕνα ντάνσιγκ. Ἡ γυναῖκα τοῦ ἡμίκκομου κι' ὁ φίλος τῆς Χέλλας κάθησαν σ' ἕνα τραπέζι καὶ παράγγειλαν φρούτα καὶ σαμπάνια. Ἡ Λίλυ δὲν ἤθελε νὰ μῆθε περισσότερα. Τηλεφώνησε ἀμέσως στὸν τραπέζιτη Κέλλερ κ' ὕστερ' ἀπὸ λίγη ὥρα ὁ Κέλλερ ὑπήκε μὲ τὴν κόρη του σὲ ντάνσιγκ. Ἡ Χέλλα, ὅταν εἶδε τὸ φίλο της μὲ τὴν γυναῖκα τοῦ ἡμίκκομου, ἔγινε ἔξω φρενῶν, τοῦ ἔκανε μιά ζωηρὴ σκηνὴ καὶ γιαιτρεύτηκε γιὰ πάντα ἀπὸ τὴν τρέλλα της. Ἡ Λίλυ ὄτε, κατὰκοχη, ὑπέρεσε νὰ φράξῃ κατὴ καὶ γύρισε σὲ σπῆτι τῆς κατενθουσιασμένη ἀπὸ τὴν πρώτη της ἐπιτυχία. Ὑστερα ἀπὸ αὐτὴ τὴν ὑπόθεσι, ὁ προϊστάμενος της τῆς ἀνέθεσε μιά ἄλλη: ὁ πατέρας μιάς νεαρῆς κυρίας πληροφορήθηκε ἀπὸ ἕνα ἀνώμμο γράμμα, ὅτι ὁ γαμπρὸς του ἦταν τρελλὰ ἐρωτευμένος μ' ἕνα κοριτσί καὶ ὅτι σχεδίαζε νὰ φύγῃ μαζί του. Ἐπρεπε λοιπὸν μὲ κάθε τρόπο νὰ ἐμποδισθῇ τὸ ἀνεπαρόθωτο. Τὸ δνομα τοῦ κοριτσιοῦ ἦταν ἀγνωστο κι' ὁ νεαρὸς σύζυγος ἦταν παιμπόνηρος: κανεὶς ἀπὸ τοὺς θρηθὸς τοῦ ντετεκτιβ δὲν ὑπέρεσε νὰ παρακολουθήσῃ τὰ ἔγνη του ὡς τὸ τέλος!.. Ἡ Λίλυ ὠστόσο ἔπρεπε νὰ πετύχῃ...

Μά κι' ἄκεινη τὴν ἔπαθε διὸ φορὲς. Ὁ νεαρὸς σύζυγος: γινῶταν ἀφαντος ἔρακινα, εἴτε μ' ἕνα ταξί, εἴτε μπαίνοντας σ' ἕνα κέντρο πού εἶχε δύο ἐξόδους. Ἡ Λίλυ ἔκλεινε ἀπὸ τὴ λύσσα της, μὰ δὲν παρτοῦσε τὸν ἀγῶνα. Τὴν τρίτη φορὰ, στάθηκε τυχερὴ. Πρόφτασε τοὺς δύο ἐρωτευμένους τὴν στιγμή πού ἔπαρναν τὸ τραίνο γιὰ νὰ τὸ σκάσουν. Ἡ Λίλυ, δίχως νὰ διαστάσῃ, ἀνέθηκε κι' αὐτὴ μαζί τους καὶ κάθησε σὲ μιά γωνία, σὲ ἴδιο διαμέρισμα. Ἐκεῖ

Κάθησαν σ' ἕνα τραπέζι καὶ παράγγειλαν φρούτα καὶ σαμπάνια

πέρα, ἄκουσε τὸν ἄπιστο σύζυγο νὰ λῆθῃ στὴ φιλενάδα του ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ παρουσιασθῶν χωριστὰ σὲ τὸ ἴδιο ξενοδογεῖο, νὰ πιάσουν ἀπὸ ἕνα δωμάτιο σὲ ἴδιο πάτωμα καὶ νὰ μεσάνυχτα νὰ συναντηθῶν κρυφὰ. Ἡ νέα ὄ' ἄφινε ἐξεκλειστικὴ τὴν πάντα τῆς κόμαρας της.

Ἐτοί κι' ἔκαναν. Ἡ νέα ἔπιασε τὸ δωμάτιο 19 κι' ὁ ἄπιστος σύζυγος τὸ 16. Ἡ Λίλυ, πού ἔφτασε ὕστερ' ἀπὸ λίγο, ἔπιασε τὸ 10. Ἦταν κιόλας ἔξέκι ἡ ὥρα. Ἐπρεπε λοιπὸν νὰ εἰδοποιήσῃ τὸν πεθερὸν νῆρη γρηγορα μὲ τὸ ἀποκρίθωτο. Μὰ ξὲν ἔνι ὑπαρκοῦσε νὰ φτάσῃ πρῖν αὐτὸς τῆς τρεῖς. Τοῦ τῆς ἐπῆρνε ὁμως, συνεννοήθηκε μαζί του καὶ στὶς ἔντεκα ἡ ὥρα, διαεισθηκε γιὰ μιά στιγμή ἀπὸ μιά καμαριέρα τὴν ἀσπρη ποδιά της καὶ τὸν δαυτελλένιο σκούφο της καὶ παρουσιάσθηκε σὲ τὸ δωμάτιο τῆς νέας.

— Μήπως χτυπήσατε τὸ κουδοῦνι, δεσποῖνις; τῆς ρώτησε.

— Ὁχι... τῆς ἀπάντησε κείνη.

— Τότε σᾶς ζητὸ συγγνώμη... ἔκανε ἡ Λίλυ. Θέλετε τίποτε;

— Ὁχι... Καλὴνῆχτα σας, δεσποῖνις...

Ἡ Λίλυ, ὄση ὥρα μιλοῦσε, στεκόταν μπροστὰ στὴν πόρτα. Μὲ μιά ἀστραπιαία κινήσι λοιπὸν, ἔφερε τὸ δεξι ἔχει τῆς πῖω, πήρε ἀδόροβα τὸ κλειδί ἀπὸ τὴν κλειδαριά. Ἐπειτα, ὅταν θῆγῃ πάλι στὸ διάδρομο, πέρασε ἀπ' ἔξω τὸ κλειδί, χτύπησε μὲ δνομα στὴν πόρτα καὶ τὸ γύρισε δύο φορὲς στὸ κλειδαριά. Κατόπιν τὸ ἔχωσε στὴν τσέπη της καὶ γύρισε σὲ τὸ δωμάτιο της.

Τὰ μεσάνυχτα, ὁ ἄπιστος σύζυγος γλύστρησε σὲ τὸ διάδρομο, (Ἡ συνέχεια εἰς τὴν σελίδα 749)

Η ΛΙΛΥ ΝΤΕΤΕΚΤΙΒΙ!...

(Συνέχεια εκ της σελίδος 710)

Φηκε την πόρτα κλειστή και ξαναγύρισε στο δωμάτιό του. Πι-
ριτό εινε ν' αναφέρει κανείς ότι η νέα δεν είχε καταλάβει τί-
ποτα γιατί νόμιζε ότι η πόρτα ήταν ξεκλειδωτή. "Υστερ' από
μιά ώρα, νέα απόπειρα του αυχύνου. Μά κι' αυτή τη φορά γύ-
ρισε άπρακτος. Στίς δύομιση τέλος έφτασε ο πεθερός. Έξω
φρενάν τότε, ανέθηκε στο δωμάτιο 16, πήρε από το αυτί τον
γαμπρό του κι' έφυγε πάλι, χωρίς να κάνει κανένα σκάνδαλο.
'Η Λίλυ τότε άνοιξε την πόρτα του δωματίου της νέας, της διη-
γήθηκε τι είχε συμβη και την συμβούλεψε να γυρίη κι' αυτή
στο σπίτι της. "Επειτα, γύρισε στο δωμάτιό της και κοιμήθηκε
ός το πρωί.

Ο προϊστάμενός της ένθουσαάστηκε κυριολεκτικά από αυτή
τη δειλერი επίτυχία της κι' για να της δείξη την άπολυτη έπι-
σοσύνη του, της άνεθεσε μιά πολύ λεπτή ύπόδησι. Η ύπόδη-
σι Χαίνικ ηταν κατασκευασμένη. Ο γυιός της, ένας σοφός
καλ φρόνιμος νέος τριάντα χρόνων, είχε μπλέξει με μιά
Ούγγαρέζα ψευθοβαρώνη κι' ήθελε να την παντρευτή. 'Η κόμη-
σα λοιπόν ήθελε ν' άποδείξη στο γυιό της ότι είχε να κάνει με
μιά τυχοδιώκτρια...

'Η Λίλυ, κατάστρωσε άμέσως το σχέδιό της. Θα σύχναζε στα
κέντρα που έπήγαιναν οι έρωτευμένοι, θα γινόταν φίλη της ψευ-
θοβαρώνης, θα την έκανε να της άνοιξη την καρδιά της και μό-
λις μάθαινε ποιά ήταν πραγματικά, θα την ξεμασκάρωνε.

Μά τότε συνέθη κάτι που δεν τó περίμενε κανείς. Ο γυιός της
κομήσης άρχισε να δείχνη ένα παράξενο ένδιαφέρον για τη
Λίλυ, που είχε τά μιάς χρόνια της μοιραίας τυχοδιώκτριας, και
να έπιζητή αυτές τη γνωριμία της.

Τά πράγματα λοιπόν πήραν ένα τέτοιο δρόμο, ώστε ύστερ'
άπό ένα μήνα, η κόμησα Χαίνικ έμαθε δλόκληρη ότι ο γυιός
της είχε παρατήσει την ψευθοβαρώνη κι' ότι άγαποσε τώρα
ένα όμορφο, φρόνιμο και άξιολάτρευτο κορίτσι.

Τό κορίτσι αυτό ήταν η Λίλυ, η Λίλυ Σέλντεν, η κόρη τού ελ-
σαγγελέως Σέλντεν!...

'Η κόμησα Χαίνικ λοιπόν έδωσε την συγκατάθεσή της για
τό γάμο κι' έτσι η όμορφη κι' έξυπνη Λίλυ πήρε τό νεαρό κό-
μτα κι' έγινε μιά από τις πιο εύτυχισμένες γυναίκες τού κό-
μου.

KONPANT PΟΣ ΣΙ

ΜΙΑ ΤΡΑΓΙΚΗ ΝΥΧΤΑ ΕΡΩΤΟΣ

(Συνέχεια εκ της σελίδος 712)

τους άρχισε να την δέσνη και να την προσβάλη. Τη ζήλευε, γιατί ήταν
όμορφη και νέα, ένω αυτός ήταν ένας γέρος άσχημάνθρωπος. Κάθε
τόσο την άπειλοσε ότι θα την σκοτώση και ύποτεινόταν ότι δεν τού
ήταν πιστή. 'Εκείνη υπέφερε όια τά μαρτύρια, γιατί φοβόταν να ξανα-
γύρη στην τρομαχτική πράξη και στη διαταγή. Ο μόνος της πό-
θος ήταν ν' άποτήσει ένα παιδί. Μά ο Φορέλι δεν θά μπορούσε να της
χαρίση αυτή την έντυχία. Και τότε, άνηφώντας τούς κινδύνους, σνε-
δέθη μ' έναν νέο, έναν τυχαίο άνθρωπο, γεμάτο ύγεια και δύναμη. Ο
έρωσ τους ήταν άσχημτος. Κι' η κ. Φορέλι άρχισε να γίνεται έντυ-
χιόμενη. Κατάλαβανε ότι σέ λίγο θ' άποκοτίσει ένα παιδί. Κι' έτσι ά-
κριδώς σνέθη. 'Η γυναίκα τού πλούσιου έμπόρου έγινε μητέρα. Τότε
δμως μαθάνησαν η σχέση τους. Ο Φορέλι κατέφυγε στο δικαστήριο,
πήρε τό διαζύγιο και ζήτησε να τού δώσουν και τό παιδί του. Μά η
γυναίκα του δεν μπορούσε ν' άποχωριστή τό πλάσμα που άγαπούσε. "Ε-
τσι, μιά νύχτα, έφυγε από τό σπίτι και πήγε να κρυφτή σ' ένα φτωχι-
κό διαμέρισμα. Τώρα κάνει ότι μπορεί για να ζήσει τό παιδί της. Μά
δεν θά θελήση να τό παραδώση στον άνδρα της. "Άλλωστε, αυτό τό
παιδί δεν εινε δικό του. Εινε τού άλλου, τού άγνωστου, που χάθηκε μέ-
σα στον κόσμο κι' ο όποιος ποτέ δεν φαντάζεται την τραγωδία της. Τό
περιεργο όμως εινε ότι δεν έζησε ούτε τ' όνομά του. "Έχω μόνχα μια
φωτογραφία, που κάποτε έγραφε βγάλε με μαζί. Νά, αυτή που βλέπετε
δó πέρα...

Κι' η Μπάνκα έδειξε στον δικαστή Μπαλάμ μιά φωτογραφία. 'Ε-
κείνος άρχισε να τρέμη. Χωρίς να πη λέξη, ντόθηκε βιαστικά, άδειασε
τό πορτοφόλι του στο τραπέζι κι' έφυγε σάν να τον κινηγούσαν. Αυτή
η φωτογραφία τον είχε άναστατώσει. Σάν τρελλός πήγε στο γραφείο
του, έγραψε ένα βιαστικό σημείωμα στο γυιό του και κατόπιν τίναξε τό
μυαλά του στον άνδρα. Και κανείς ποτέ δεν μπόρεσε να εξήγηση γιατί
ο δικαστής Μπαλάμ εξήνιγκασε τό γυιό του να παντρευτή την Μ-
πάνκα Φορέλι, τη γυναίκα που δεν είχε σταθή πιστή στον πρώτο σύζυγό
της. "Αλλά ούτε κι' η Μπάνκα είχε στον νεαρό Μπαλάμ, τον παλιό
φίλο της, όσα είχε περάσει μιά τραγική νύχτα έρωτος με τον πεθερό
της!...

TZIOBANNI ΣΑΛΒΑ

ΤΑ ΕΙΣ ΒΙΒΛΙΑ

ΔΩΡΑ ΜΑΣ

"Όπως σάς ύποσχεθήκαμε, τό «ΜΠΟΥΚΕΤΟ» και η «ΟΙΚΟ-
ΓΕΝΕΙΑ» ήρχισαν την διανομή εις τούς αναγνώστας των
σειράς περιφήμων άριστουργημάτων της ξένης φιλολογίας.
Τά πρώτα βιβλία, τά όποια διανέμονται ήδη στους αναγνώ-
στας των περιοδικών μας, εινε τό ύπέροχο αίσθηματικό
άριστούργημα τού ΛΑΦΟΝΣ ΚΑΡ

"ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΙΣ ΦΙΛΥΡΕΣ"

Και τό άριστούργημα τού ρωμαντισμού

" Η ΚΥΡΙΑ ΜΕ ΤΑΣ ΚΑΜΕΛΙΑΣ "

Τού ΛΑΞ. ΔΟΥΜΑ, υλοό, τού όποιου η διανομή ήρχισε
κατ' αούτάς.

"Όπως σάς είχαμε ειδοποιήσει, για ν' άποκτήσετε τά άρι-
στούργημάτά μας, πρέπει ν' άποκόπτετε από τό «Μπουκέτο»
η την «Οικογένεια» 4 εκ των δημοσιευμένων εις την 3ην
σελίδα τού έξωφύλλου δελτίων και να τά φέρετε εις τά Γρα-
φεία μας, καταθέτοντες συγχρόνως και 8 δραχμάς.

"Έτσι, μ' ένα ελάχιστον ποσό, με τό έν πέμπτον της τι-
μής τού βιβλίου, άποκτάτε τά «ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΤΟΥ ΕΡΩΤΟΣ»,
όπως δικαίως ώνομάθησαν τά έργα που σάς χαρίζομεν.

Οι έν ταίς έπαρχίας αναγνώσται μας θά προσκομίζουν
τά 4 δελτία και τάς 8 δραχμάς εις τά 'Υποπρακτορεία των
'Εφημερίδων και θά λαμβάνουν τά βιβλία των.

'Έντός τού 'Απριλίου θ' άρχιση η διανομή τού άριστουρ-
γήματος τού ΑΒΒΑ ΠΡΕΒΩ

" Η ΜΑΝΟΝ ΛΕΣΚΩ "

Θά εκδοθού άμέσως κατόπι

ΓΡΑΤΣΙΕΛΛΑ

Τού ΛΑΦ. ΛΑΜΑΡΤΙΝΟΥ, κλπ. κλπ.

'Η εύκαιρία δηλαδή εινε ΜΟΝΑΔΙΚΗ.

Οι έν τώ 'Εξωτερικώ αναγνώσται των περιοδικών μας πρέπει να
στέλλουν, μαζί με τά δελτία και τάς 8 δραχμάς, και τά έξοδα άποστο-
λής των βιβλίων, και τούτο, όότι θά ήτο λιαν έπιζημία διά τό Γρα-
φείον μας μιά ταυτή επιδάρουσα. Εις τας πόλεις τού 'Εξωτερικού
όπου ύπάρχουν 'Υποπρακτορεία τού Κεντρικού Πρακτορείου 'Αθηνών,
οι αναγνώσται μας θά παραλάβουν τά βιβλία των από τούς κ. κ. ύπο-
πράκτορας.

Τά δελτία δημοσιεύονται στην 3ην σελίδα τού έξωφύλλου.